

REDOVITI ČLAN

I. RAZRED ZA DRUŠTVENE ZANOSTI

Anđelko AKRAP rođen je 1954. u Bisku (Sinj). Zaposlen je kao redoviti profesor u

trajnom zvanju na Katedri za demografiju Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu te je pročelnik te katedre. Objavio je preko stotinu znanstvenih i stručnih radova i osam knjiga. Sudjelovao je na preko 40 domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova. Odlukom Hrvatskog sabora dobio je Godišnju državnu nagradu za znanost za 2006. Za znanstvena istraživanja iz područja demografije dobio je 2006. i 2011. Nagradu *Mijo Mirković*. Održao je brojna javna predavanja s demografskom tematikom na tribinama u Hrvatskoj i u inozemstvu. Bio je voditelj i istraživač na više znanstvenoistraživačkih projekata o razvoju stanovništva u Hrvatskoj i činiteljima niskog

fertiliteta i fertilitetnoj motivaciji te promjenama u obiteljskim strukturama u 20. stoljeću u Hrvatskoj, čiji su rezultati publicirani u znanstvenim časopisima i knjigama.

Objavljeni znanstveni radovi A. Akrapa mogu se svrstati u četiri područja: istraživanja iz područja ekonomske demografije; istraživanja činitelja niskog fertiliteta i fertilitetne motivacije; istraživanja promjena u obiteljskim strukturama u Hrvatskoj tijekom 20. stoljeća; istraživanja u području diferencijalne metodologije vitalne statistike u Hrvatskoj. U znanstvenim radovima razmatra demografske fenomene sa šireg, povijesno-gospodarskog, povijesno-političkog, geografskog i socio-tradicijskog aspekta. Takav pristup omogućuje širinu u analizi diferencijalnih demografskih kretanja i procesa te je iznimno analitički koristan i znanstveno objektivan za istraživanje demografskih procesa u Hrvatskoj u njezinoj posttranzicijskoj etapi razvoja stanovništva koju obilježava jaka depopulacija. U objavljenim knjigama te znanstvenim i stručnim člancima dominira tematika o činiteljima razvoja stanovništva u Hrvatskoj. Radovi imaju značajnu metodološku i aplikativnu vrijednost, jer ukazuju na „kritične“ segmente stanovništva / radne snage, na koje bi mjerama politike radne snage i gospodarske politike valjalo djelovati radi dugoročnog poboljšanja situacije u domeni formiranja obujma i strukture aktivnog stanovništva.

Ukupnim znanstvenim i stručnim radom dao je značajan i vrijedan doprinos razvoju demografske znanosti, napose u području temeljite analize demografskih procesa i sastavnica razvoja stanovništva Hrvatske u prošlosti, sadašnjosti i prema predvidivoj budućnosti. Posebno naglašavamo iznimno vrijedan doprinos analizi demografskih fenomena koji utječu na gospodarski i općedruštveni razvoj Hrvatske.

REDOVITI ČLAN

I. RAZRED ZA DRUŠTVENE ZANOSTI

Nella LONZA, znanstvena savjetnica u trajnome zvanju, stručnjak je iz pravne

povijesti, discipline koja proučava ishodište pravnog sustava, hrvatsko i europsko, a historiografiji je nuždan suputnik, jer su povijesni izvori, posebno stariji, ustvari pravni dokumenti – od Trpimirove darovnice i Bašćanske ploče nadalje.

Školovala se u Klasičnoj gimnaziji i na Pravnom fakultetu u Zagrebu, gdje je i doktorirala, a usavršavala se u Italiji i Francuskoj te je završila tečaj iz paleografije i diplomatike, čime se osposobila za rad na starijim arhivskim tekstovima. Nakon sudske prakse i

položenog sudačkog ispita, trinaest je godina predavala hrvatsku pravnu povijest na Pravnom fakultetu u Zagrebu, a posljednjih dvadesetak godina zaposlena je u Zavodu za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku.

Objavila je 11 knjiga i više od 70 znanstvenih radova. Uz autorske knjige *Pod plaštem pravde* o kaznenopravnom sustavu Dubrovnika u 18. stoljeću i *Kazalište vlasti* o državnom ceremonijalu Dubrovačke Republike, istaknula se knjigama o pravnim izvorima, posebno istarskim statutima, za koje je izradila i niz prijevoda sa srednjovjekovnog latinskog i mletačkog idioma. Pisala je o vrlo raznolikim temama, koje idu od onih klasičnih o pravnim propisima i praksi srednjeg vijeka i ranog modernog razdoblja pa do onih koje ulaze u pitanja povijesne antropologije i političke epigrafike. Lonza je izrazito međunarodno orijentiran znanstvenik, i to po svojim istraživanjima (Venecija, Vatikan, Firenza itd.), po sudjelovanju na znanstvenim skupovima u nizu europskih zemalja i SAD-u i po radovima objavljivanim u prestižnim međunarodnim časopisima i zbornicima radova.

Urednica je dvaju domaćih časopisa sa statusom A1, od kojih se jedan objavljuje na engleskom, i voditeljica je Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku. Dugogodišnji je urednik struke 'pravo' za razne edicije Leksikografskog zavoda. Voditelj je projekta Zaklade *Marija i Mirjan Damaška* o sudskom postupku protiv Zrinskog i Frankopana. Kao evaluator znanstvenih projekata Europske unije dosada je sudjelovala u ocjeni 50-ak europskih projekata.

REDOVITI ČLAN

IV. RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

Željko KAŠTELAN – Stručni i znanstveni opus prof. dr. sc. Željka Kaštelana opsežan je i

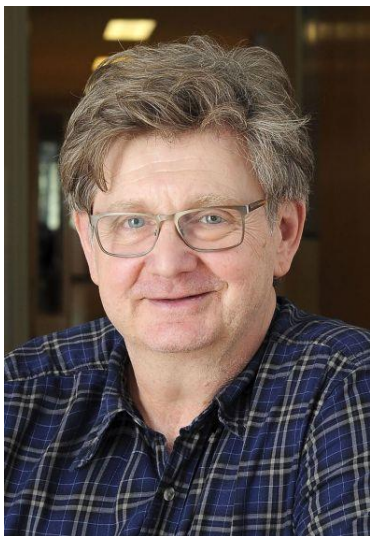
prepoznatljiv u domaćoj i inozemnoj stručnoj i znanstvenoj javnosti. Obuhvaća područje urologije, imunologije, andrologije i transplantacijske medicine. Profesor Kaštelan vodeći je stručnjak u Hrvatskoj na području urologije, izuzetno je aktivan na području znanosti, nastave i struke te obnaša niz značajnih funkcija u hrvatskoj medicini. Dugogodišnji je predstojnik najveće Klinike za urologiju u Hrvatskoj, pročelnik je Katedre za urologiju Medicinskog fakulteta u Zagrebu, predsjednik Hrvatskog androloškog društva te potpredsjednik Hrvatskog društva za transplantacijsku medicinu i Hrvatskog društva za urološku onkologiju. U dva mandata bio je i predsjednik Hrvatskog urološkog društva.

Kao predsjednik Hrvatskog urološkog društva proveo je uvođenje pet supspecijalnosti u hrvatsku urologiju (transplantacija bubrega, andrologija, urokinamika s neurourologijom, urolitijaza, urološka onkologija). Sa suradnicima je osnovao sedam multidisciplinarnih centara, jedan je od inicijatora osnivanja triju stručnih društava te je utemeljio tri zavoda na Klinici za urologiju. Aktivno je sudjelovao i dao doprinos ulasku hrvatskog transplantacijskog programa u *Eurotransplant* (2007.). Formirao je i vodi jedan od najvećih i najaktivnijih centara za transplantaciju bubrega u *Eurotransplantu*, čime je znatno pridonio prepoznatljivosti i uspjehu hrvatskog transplantacijskog programa i hrvatske medicine u svijetu. Izveo je prve transplantacije bubrega te je aktivno sudjelovao u formiranju programa transplantacije bubrega u KBC-u Osijek (2008.) i Republici Crnoj Gori (2012.). Osnivanjem Hrvatskog androloškog društva i Centra za reproduksijsku medicinu i andrologiju sa suradnicima uvodi i razvija andrologiju kao multidisciplinarnu supspecijalnost u hrvatskoj medicini, a KBC Zagreb preko Centra za andrologiju Europske androloške akademije postaje jedan od vodećih centara za edukaciju stručnjaka iz Europe. Preko Referentnog centra Ministarstva zdravstva za urološku onkologiju, čiji je voditelj, te osnivanjem multidisciplinarnih centara (Centar za prostatu, Centar za bolesti mokraćnog mjehura) uvodi novi koncept u hrvatsko zdravstvo, čime je značajno unaprijedio područje uroonkologije u Republici Hrvatskoj i susjednim zemljama. Uveo je čitav niz novih operativnih pristupa i tehnika u urološkoj struci u Republici Hrvatskoj. Sa suradnicima je izveo prve operacije primjenom složenog robotskog sustava i time dao poticaj implementaciji robotske kirurgije u hrvatsku medicinu. Organizirao je niz domaćih i međunarodnih skupova, aktivno sudjeluje u domaćim i međunarodnim znanstvenim projektima, a za svoj rad dobio je više nagrada. Razmatrajući cjelokupnu znanstvenu i stručnu djelatnost prof. dr. sc. Željka Kaštelana, redovitog profesora na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i predstojnika Klinike za urologiju KBC-a Zagreb na Rebru, može se reći da je vrstan znanstvenik i stručnjak na području urologije, onkologije, imunologije, andrologije i transplantacijske medicine, a što je vidljivo i iz njegove znanstvene i stručne publicistike. Posebno treba istaknuti i njegovu djelatnost u razvoju i unapređenju struke i ustanove koju vodi dugi niz godina.

REDOVITI ČLAN

IV. RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

Bojan JELAKOVIĆ redoviti je profesor Interne medicine na Medicinskom fakultetu

Sveučilišta u Zagrebu, pročelnik Zavoda za nefrologiju, dijalizu i arterijsku hipertenziju u Klinici za unutarnje bolesti KBC-a Zagreb te predsjednik Hrvatskoga društva za arterijsku hipertenziju Hrvatskoga liječničkoga zbora. Vodeći je hrvatski hipertenzijolog sa zavidnim međunarodnim ugledom te ujedno i jedan od vodećih europskih stručnjaka i istraživača na području arterijske hipertenzije. Njegova istraživanja endemske nefropatije rezultirala su potpunim razjašnjenjem njezine etiologije, pa time takvi rezultati postaju dijelom povijesti medicine. Znanstveno-publicistička aktivnost i voditeljstvo znanstvenih projekata svrstavaju profesora Jelakovića u vodeće hrvatske znanstvenike u kliničkoj medicini, ali i šire. Iznimno je aktivan u organizaciji znanstvenih i stručnih skupova i godinama nastupa kao

pozvani predavač diljem Europe i svijeta. Vrlo je uspješan i kao mentor mladim znanstvenicima i specijalizantima. Objavio je i niz vrijednih nastavnih tekstova u važnim udžbenicima iz interne medicine, nefrologije i hipertenzijologije. Odlikuju ga i besprijeborna etička načela kojih se pridržava u svojem stručnom, znanstvenom i edukacijskom radu.

REDOVITI ČLAN

V. RAZRED ZA FILOLOŠKE ZNANOSTI

Milan MIHALJEVIĆ, rođen 1955. godine, diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu opću lingvistiku i filozofiju. Na istom je fakultetu magistrirao (1981.) i doktorirao (1985.) s temama iz općega jezikoslovlja i iz hrvatske redakcije crkvenoslavenskoga jezika. Kao dobitnik Herderove stipendije specijalizirao je slavistiku na Bečkom sveučilištu kod profesora Františka Vaclava Mareša i Radoslava Katičića. Od 1979. stalno je zaposlen u zagrebačkom Staroslavenskom institutu, od 2006. kao znanstveni savjetnik u trajnom zvanju.

Napisao je sedam knjiga, uredio njih pet i napisao mnoštvo znanstvenih i stručnih radova. U svojem je znanstvenom radu pokazao veliko zanimanje za opće jezikoslovlje (*Generativna i leksička fonologija* – 1991., *Generativna sintaksa i semantika* – 1998.), a osobito je uspješno povezoao znanja iz modernoga općega jezikoslovlja i poznavanje starih hrvatskih glagoljičnih tekstova (*Generativna fonologija hrvatske redakcije crkvenoslavenskog jezika* – 1991., *Jezik hrvatskoglagoljskih Pazinskih fragmenata* – 2012., *Jezik najstarijih hrvatskoglagoljskih rukopisa* – 2014.). Velik dobitak za hrvatsku filologiju i za hrvatsku sveučilišnu nastavu bila je pojava Mihaljevićeve *Slavenske poredbene gramatike: prvi dio (Uvod i fonologija)* pojavio se 2002., a drugi (*Morfologija, Prozodija, Slavenska pradomovina*) 2014. godine.

Ističemo i njegove važne uredničke knjige. Tako je priredio i preveo staroslavenske tekstove za *Vesperal* (1999.), bio jedan od glavnih autora i urednik osobitih dostignuća hrvatske i svjetske paleoslavistike, knjige *Hrvatski crkvenoslavenski jezik* (2014.) i zbornika *Glagoljica i hrvatski glagolizam* (2004.), a u najnovije vrijeme uredio je vrlo zahtjevnu četverotomnu knjigu *Drugi beramski brevijar: hrvatskoglagoljski rukopis 15. st.* (2018., 2019.) koja se sastoji od faksimila i transliteracije te je opremljena vrhunskom filološkom aparaturom. Knjiga je rezultat rada Znanstvenoga centra izvrsnosti za hrvatsko glagoljaštvo koji je 2014. utemeljen pri zagrebačkom Staroslavenskom institutu. Taj centar Milan Mihaljević vodi od početka njegova djelovanja, a u njemu je izrađena računalna baza podataka u koju su uneseni transliterirani te gramatički, paleografski, povijesnoumjetnički, književnotekstološki i liturgički obrađeni tekstovi spomenutoga časoslova.

Milan Mihaljević rado je viđen gost na domaćim i inozemnim znanstvenim i stručnim skupovima i u mnogim je svjetskim slavističkim središtima svojim nastupima jačao ugled hrvatske filologije. U domovini je izvanredno pomagao u izvođenju dodiplomske nastave i bio jedan od najzaposlenijih predavača na poslijediplomskom jezikoslovnom studiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Danas je jedan od vodećih hrvatskih jezikoslovaca i jedan od naših najaktivnijih i najuglednijih predstavnika u međunarodnoj znanstvenoj zajednici.

REDOVITI ČLAN

VI. RAZRED ZA KNJIŽEVNOST

Drago ŠTAMBUK rođen je 20. rujna 1950. u Selcima na otoku Braču. Gimnaziju je pohađao u Splitu, a Medicinski fakultet u Zagrebu. Specijalizirao je internu medicinu, subspecijalizirao gastroenterologiju i hepatologiju, te završio poslijedi-plomski studij iz eksperimentalne biologije. U Londonu, The Royal Free Hospital, od 1983. bavio se znanstvenim istraživanjem bolesti jetre; od 1987. do 1991. u St. Stephen's & Westminster Hospital / Kobler Center radio je na HGP-30 cjepivu protiv kopnice (AIDS-a) i na azidothymidinskoj terapiji za oboljele. Imenovanjem hrvatske Vlade 17. V. 1991. postaje opunomoćenim predstavnikom Republike Hrvatske u Velikoj Britaniji i voditeljem Ureda RH, a od siječnja 1995. veleposlanikom RH u mnogim zemljama: Indiji i Šri Lanki, Egiptu i brojnim arapskim zemljama, Japanu, Južnoj Koreji, Brazilu, Kolumbiji i Venezueli, Iranu i Pakistanu.

Na Harvardskom sveučilištu (2001-2002) proučavao je odnos principa i interesa u donošenju političkih odluka, odnos prava i moći, te etiku u međunarodnim odnosima. Doživotni je harvardski Fellow (WCFA).

Autor je i cjeloživotni promicatelj *Zlatne formule hrvatskoga jezika ča-kaj-što*. Trojstvenu narav hrvatskoga jezika predstavlja u praksi svehrvatske jezično-pjesničke smotre *Croatia rediviva ča-kaj-što* koju utemelji 1991. u svojem rodnom mjestu gdje se svakog ljeta jednog od nastupajućih pjesnika iz svih triju hrvatskih stilizacija proglašava *poeta oliveatus*, kruni ga se maslinovim vijencem, a stihovi mu se uklešu na mramornu ploču *Zida od poezije*. *Zlatna formula hrvatskoga jezika ča-kaj-što* na njegov je prijedlog proglašena kulturnim dobrom i uvrštena 29. XI. 2019. na Nacionalnu listu zaštićene nematerijalne baštine.

Objavio je više od 70 knjiga poezije, eseja, florilegija, jezikoslovnih rječnika i prijevoda. Autor je 40-ak medicinskih znanstvenih radova u internacionalnim časopisima. Poezija mu je prevedena na brojne jezike, a o njoj su pisali afirmirani strani književnici (Raymond Carver, Tess Gallagher, Andrew Motion, Rifa'at Salam, Edwar Al-Kharrat, Don Share, Antonio Skármeta, Andres Morales, Guillaume Metayer, Kazuko Shiraishi, Akito Arima). Pjesnik je svijeta i domovine. Kritika ga smatra jednim od najosebujnijih suvremenih hrvatskih pjesnika, iznimno otvorena i tematski razvedena djela.

Dobitnik je nacionalnih i međunarodnih nagrada i priznanja za umjetnost, književnost, jezikoslovlje i mirotvorno djelovanje (Red kneza Branimira s ogrlicom; indijsko priznanje *Telugu Academy Award* i naslov *Ambassador for Peace*; Nagrada Splitsko-dalmatinske županije za životno djelo; Nagrada Grada Splita za životno djelo; pjesničke nagrade: *Dragutin Tadijanović*, *Jure Kaštelan*, *Josip Sever*, Tin Ujević; brazilsko odličje Velikoga križa *Ordem Nacional do Cruzeiro do Sul*; dopisno članstvo u Čileanskoj akademiji za jezik - *Academia Chilena de la Lengua*; japanski carski *Red izlazećeg sunca sa zlatnom i srebrnom zvijezdom* i dr.).

Važnije knjige poezije: *Meu namin*, *Antinoy & mangal*, *Snijeg za Ehnatona*, *INSULAE / hrvatska nova lirika*, *Croatiam aeternam*, *Lomna slika*, *Uklesano u planinama*, *Crni obelisk*, *Ruka radosnica*, *Morski Božić / Alat bola / Krvavi most*, *I šišmiši su ptice u bezpjevnoj zemlji*, *Mirula*, *Staklena šuma*, *Spalatum*, *Pognuta riža*, *Nebo u bunaru*, *Nedovršeno stvaranje svijeta*, *Hram u stijeni*, *Theurgia*, *Angjeo s bakljom*, *Atahualpa*, *CD Duša riječi*, *Zlato i prah*

kraljeva, Slon siročiće i dr. Objavio je pet zbornika *Maslinov vijenac sa smotre Croatia rediviva ča-kaj-što* u Selcima na Braču od 1991. do danas.

REDOVITI ČLAN

VII. RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

Kuzma KOVAČIĆ rođen je 1952. u Hvaru. Diplomirao je kiparstvo 1976. godine na

Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od 1981. godine živi u Splitu, gdje je redoviti profesor kiparstva na Umjetničkoj akademiji. Za člana suradnika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti izabran je 2012. godine. Kovačić je autor brojnih kiparskih djela u javnim prostorima u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini. Među njima posebno mjesto zauzima prva velika kiparska narudžba za hvarsku katedralu: portreti renesansnih pjesnika Petra Hektorovića i Hanibala Lucića (1990.), nove brončane vratnice (1990.) te središnji oltar (1993.). Pobjeđuje 1993. godine na natječaju za oblikovanje kovanog novca

Republike Hrvatske i za Oltar hrvatske domovine na zagrebačkom Medvedgradu. Potom su zaredala brojna djela: spomenik papi Ivanu Pavlu II. u Selcima na Braču (1996.), Posljednja večera u Rami (2000.), spomenik Franji Tuđmanu u Škabrnji (2001.), Slavenskom Brodu (2006.) i Zagrebu (2019.), Spomenik hrvatskoj slobodi u Čapljini (2003.), spomenik Draženu Petroviću u Zagrebu (2006.), poprsje Tonča Petrasova Marovića u Kučinama pokraj Splita (2009.), poprsje Rajmunda Kuparea u Vrboski na Hvaru i Santiagu de Chile (2017.) i brojni drugi.

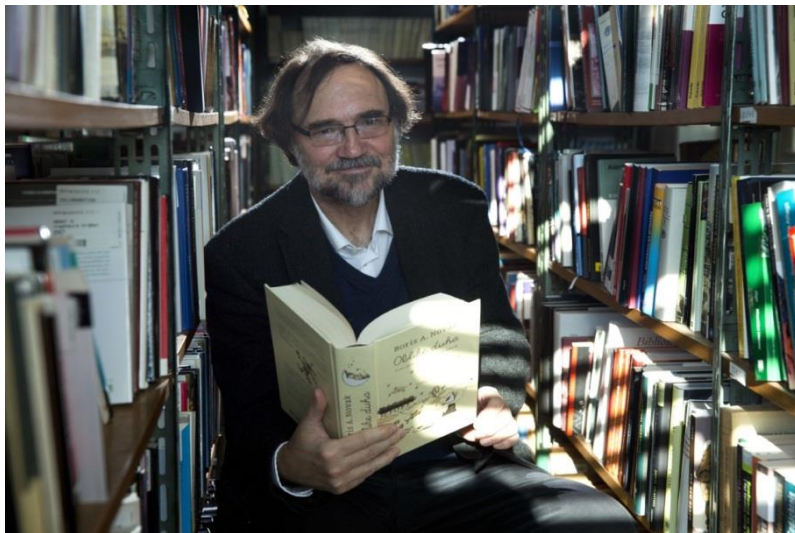
Djela mu se nalaze u glavnim hrvatskim muzejima i galerijama u Zagrebu, Splitu, Dubrovniku, Zadru, Rijeci, Slavenskom Brodu, Čapljini i Rami, kao i u Vatikanu. Dobitnik je brojnih nacionalnih i nekoliko međunarodnih nagrada i priznanja.

Priredio je šezdeset samostalnih izložbi, sudjelovao na više od dvjesto skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu te izradio preko stotinu spomenika javnih skulptura, djela sakralnoga karaktera te kiparskih instalacija. U zadnje dvije godine priredio je velike izložbe u Hvaru (2018.), Rimu (2018.) i Splitu (2019.).

O njegovoj umjetnosti pisali su brojni i ugledni povjesničari umjetnosti i likovni kritičari koji su jednoglasni u mišljenju da je Kuzma Kovačić jedan od najvažnijih i najpriznatijih suvremenih hrvatskih kipara koji je svojim monumentalnim djelima obilježio javni prostor, dok je u intimnijim radovima otvorio novo, lirsko poglavlje naglašenog literarnog i simboličkog značenja. Spajajući tradiciju i suvremenost, Kovačić je u svoj rad uklopio ne samo naslijeđenu i suvremenu kiparsku praksu nego i književno stvaralaštvo hrvatskih i europskih pisaca oblikujući slojevita djela inovativnih formi i asocijativnih naziva čije su vrijednosti uvijek povezane s proživljenim kršćanskim nadahnućem.

DOPISNI ČLAN

Boris A. NOVAK, istaknuti slovenski pjesnik, dramatičar, prevoditelj, esejist, književni

teoretičar i pisac za djecu, ostvario je opus koji u nacionalnoj literaturi predstavlja najviše domete. S dvadesetak lirskih zbirki, s pet raznovrsnih drama (uz čitav niz radiodramskih tekstova, sa serijom stručnih i popularnih knjiga o stihu, o prevođenju i o ulozi pjesništva, s nekoliko prepjevanih antologija i izbora vrhunskih svjetskih pjesnika (od trubadura do

Verlainea, Mallarméa i Valéryja), a posebno s originalnim monumentalnim epom (od preko 40.000 stihova) *Vrata nepovrata* izdvojio se kao autor osobito prepoznatljive osobnosti, a koji daje pečat razdoblju u kojemu djeluje.

Boris A. Novak rođen je 1953. u Beogradu. Studirao je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Bio je zaposlen kao dramaturg, a nakon što je doktorirao s tezom *Recepcija romanskih pjesničkih oblika u slovenskom pjesništvu* zapošljava se kao nastavnik na Odjelu za poredbenu književnost i literarnu teoriju, gdje i danas djeluje. Kao gostujući profesor i pozvani autor boravio je u mnogim zemljama.

Užu profesionalnu karijeru značajno nadopunjuje Novakova društvena agilnost, od sudjelovanja u liberalnim akcijama studentskoga pokreta pa do angažmana za demokratizaciju i pluralizam u okviru Jugoslavije, a Slovenije posebno. Bio je jedan od osnivača polemične *Nove revije* i njezin glavni urednik. Osobitu je aktivnost razvio u okviru PEN kluba, 1991.-96. predsjedao je slovenskom sekcijom, a 1994. – 2001. vodio je Mirovni komitet međunarodnoga PEN-a, te je u tom svojstvu organizirao humanitarnu pomoć za ugrožene pisce iz regije, a posebno za intelektualce u okupiranom Sarajevu. Izabran je 2002. za potpredsjednika svjetske organizacije PEN-a.

Književni razvoj Borisa Novaka prošao je vrlo zanimljivu amplitudu. Formiran je sedamdesetih godina prošloga stoljeća još u kontekstu prevladavajućih avangardističkih tendencija. Startao je 1977. godine zbirka modernističkog predznaka, ali simboličke slikovitosti i uvećane težnje za strofnom organizacijom. Stečena versifikatorska vještina išla je usporedno i sa samosviješću intimnog obraćanja, solidarnog sudjelovanja u suvremenosti, neposrednoga svjedočenja metodom vlastite kože, pretvorivši cjelinu postupno u nezamjenjivi lirski dnevnik. Naslovi zbirki kao što su *Kći sjećanja*, *Vrtlar tišine*, *Majstor nesanice*, *Alba*, *Odjek*, *Žarenje*, *Obredi opraštanja* i *MOM: Mala osobna mitologija* samo su neke od postaja što su vodile od erotske fascinacije do egzistencijalne zaokupljenosti, a u stanovitom smislu od modernističke autonomije prema postmodernoj polimorfnosti. Opravdana je već davna tvrdnja povjesničara Tarasa Kermaunera kako Novakovo djelo, nakon iscrpljenja reističko-ludičkih eksperimenata, znači vraćanje Prešernovu modelu u slovenskoj poeziji. Te riječi još dobivaju na značenju uračunamo li Novakov ulog u stvaranje nacionalnoga epa, u triptih (danteovskih prisjećanja) što ga tvore *Zemljovidi domovinstva*,

Vrijeme očeva i *Bivališta duša*, svi bremeniti slikama i doživljajima rijetke izravnosti i evokativne snage.

Boris A. Novak ima zaslužena odjeka i izvan nacionalnoga slovenskog prostora, a dobro je prihvaćen i prevođen u Hrvatskoj surađujući s mnogim našim piscima i sudjelujući u akcijama koje nas povezuju, a ne dijele. Njegovo primanje za dopisnog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti priznanje je njegovoj poetskoj snazi i neusporedivoj europskoj vokaciji.

DOPISNI ČLAN

Ranjan DEKA, državljanin SAD-a, rođen je 1954. godine u Dibругarhu u Indiji. Godine 1970. diplomirao je antropologiju, zoologiju, botaniku i engleski jezik na Sveučilištu u Dibругarhu (*Dibругarh University*), 1972. završio je poslijediplomski studij, a stupanj doktora znanosti iz antropologije kao prirodne znanosti postiže 1976. godine na Sveučilištu u Dibругarhu. Kao stipendist Njemačke akademske službe za razmjenu (*Deutscher Akademischer Austauschdienst – DAAD*) godine 1984. boravi u Institutu za humanu genetiku Visoke medicinske škole u Hannoveru (*Institut für Humangenetik, Medizinischer Hochschule Hannover*), gdje 1985. – 1987. nastavlja rad u okviru programa *Alexander von Humboldt Fellowship*.

U razdoblju 1987. – 1990. godine znanstvenik je u Zavodu za humanu genetiku Sveučilišta u Pittsburghu u SAD-u (*Department of Human Genetics, University of Pittsburgh, USA*), a 1991. – 1997. postaje član Instituta za tumore Sveučilišta u Pittsburghu (*University of Pittsburgh Cancer Institute*) radeći u sklopu znanstvenog programa *Molecular Carcinogenesis Program* u Zavodu za humanu genetiku (*Department of Human Genetics*). Od 1997. do danas radi u Centru za okolišnu genetiku Zavoda za okoliš i zdravlje Sveučilišta u Cincinnatiju u SAD-u (*Center for Environmental Genetics, Department of Environmental Health, University of Cincinnati, USA*), gdje je redoviti profesor u trajnom zvanju na Odjelu za epidemiologiju i biostatistiku Centra za informacije o genomu Zavoda za okoliš i zdravlje (*Division of Epidemiology and Biostatistics, Center for Genome Information, Department of Environmental Health*). Od 2011. godine izvršni je ravnatelj MPH te ravnatelj *NIEHS Molecular Epidemiology in Children's Environmental Health Training Program*a, a od 2014. do danas ravnatelj je Odjela za epidemiologiju Zavoda za okoliš i zdravlje u SAD-u (*Division of Epidemiology, Department of Environmental Health, University of Cincinnati, USA*).

Od 1987. godine do danas voditelj je niza kolegija na Sveučilištu u Cincinnatiju (*University of Cincinnati*), među kojima je *Genetics of Complex Diseases*, *Molecular Epidemiology* i dr. Za svoj nastavni i znanstveni rad nagrađen je nizom priznanja, među kojima je *Director's Award for Excellence in Service 2014.* te *Director's Award for Excellence in Research 2016.* godine. Za znanstveni rad i postignuća u Hrvatskoj dodijeljena mu je Gorjanović-Krambergerova medalja Hrvatskoga antropološkog društva 2010. godine. Tijekom svojeg nastavnog i znanstvenog rada bio je *mentor* pri izradi više od 20 magistarskih radova i 30 doktorskih disertacija.

Ranjan Deka molekularni je populacijski genetičar. Njegov znanstvenoistraživački interes usmjeren je proučavanjima područja genetike, posebno genetike kompleksnih bolesti. Uspostavio je snažnu međunarodnu suradnju u istraživanju genetičke varijabilnosti, epidemiologije i genetike kompleksnih bolesti u različitim populacijama svijeta. Osobiti istraživački interesi prof. Deke usmjereni su na proučavanje ljudske genetičke varijabilnosti te populacijske i evolucijske genetike, na istraživanje genetičke varijabilnosti unutar malih, izoliranih i genetički homogenijih ljudskih populacija u svrhu procjene razmjera stupnja srodstva kao i na proučavanje epidemiologije i genetike kompleksnih bolesti u svrhu razumijevanja procjene utjecaja genetičkih i epigenetičkih faktora.

Prof. dr. sc. Ranjan Dek a jedan je od vodećih svjetskih znanstvenika u području molekularne populacijske genetike. U svojim istraživanjima na mnogim ljudskim populacijama svijeta holističkim je analitičkim pristupom razinu genetičkih istraživanja doveo do mogućih novih spoznaja, ponajviše u identifikaciji povezanosti genetskog ustrojstva i pojave niza bolesti. Pri tome se ponajviše koristio, u zajednici sa znanstvenicima iz Hrvatske, postavljenim modelom proučavanja tzv. genetičkih izolata stanovnika jadranskih otoka. Svojim je zapaženim djelovanjem kroz međunarodne znanstvene udruge uvijek isticao vrlo produktivnu i znanstveno bogatu suradnju s kolegama iz Hrvatske pomažući i našim, poglavito mlađim, kolegama da se uključe u međunarodnu znanstvenu suradnju.

DOPISNI ČLAN

Josef EBERHARDSTEINER, redoviti profesor i prorektor Tehničkog sveučilišta u Beču, rođen je 1957. u Linzu u Austriji. Doktorirao je 1989., a habilitirao 2001. Njegova znanstvena djelatnost pretežno se odnosi na simbiozu numeričke i eksperimentalne mehanike konstrukcijskih i bioloških materijala, kao i na same mehaničke konstrukcije, posebice podzemne. U svjetskoj znanosti osobitu pažnju izazvali su njegovi radovi s područja istraživanja drva i drvene građe, za koja je osnovao dva specijalizirana laboratorija. Radovi vezani uz materijale razmatraju modeliranje njihovih makro i mikro svojstava. Na temelju eksperimentalno dobivenih podataka o pojedinim materijalima postavio je višeslojni pristup mehanici kontinuuma. Tim se pristupom uspješno rješavaju mehanička ponašanja višeslojnih struktura kao što su kombinacije betona, asfalta, drva i drugih. U mehanici loma dao je doprinos spoznajama kod nastajanja pukotine pri višeaksijalnim opterećenjima anizotropnih materijala. Objavio je kao autor ili koautor 6 knjiga i 20 poglavlja u knjigama te uredio 26 knjiških izdanja. Od više od 350 publiciranih radova, 129 ih je indeksirano u bazi *Web of Science*. Član je izdavačkih odbora 19 međunarodnih časopisa. Pravi je član Austrijske akademije znanosti od 2013., nakon što je 2009. izabran za dopisnog člana. Redoviti je član Europske akademije znanosti i umjetnosti, vanjski član Ruske akademije za arhitekturu i građevinarstvo, član Njujorške akademije znanosti i Njemačke akademije tehničkih znanosti. Počasni je doktor znanosti Sveučilišta za arhitekturu, građevinarstvo i geodeziju u Sofiji, Bjeloruskog nacionalnog tehničkog sveučilišta Minsk i Državnog tehničkog sveučilišta *Kalashnikov Izhevsk* u Rusiji. Obnašao je dužnost predstojnika i zamjenika predstojnika Instituta za mehaniku materijala i konstrukcija te dekana Građevinskog fakulteta Tehničkog sveučilišta u Beču. Predsjednik je Savjeta Europskog virtualnog instituta za na znanju zasnovane multifunkcionalne materijale KMM-VIN, predsjednik Međunarodne udruge za primijenjenu matematiku i mehaniku GAMM, potpredsjednik Europskog društva za računalne metode u primijenjenim znanostima ECCOMAS te dužnosnik i član drugih stručnih udruga. Za svoj je rad dobio više nacionalnih i međunarodnih nagrada i priznanja. Dugogodišnji je suradnik i prijatelj Sveučilišta u Zagrebu. Od 1994. aktivan je u udruzi *Danubia-Adria* koju su zajednički osnovali Austrija, Hrvatska i Mađarska, a u kojoj zastupa Austriju i svesrdno podržava hrvatske predstavnike. U posljednjih 20 godina sudjeluje u zajedničkim projektima Austrije i Hrvatske, posebno u obrazovanju mladih znanstvenika koji tijekom višemjesečnih boravaka u laboratoriju profesora Eberhardsteinera stječu nova znanja iz eksperimentalne i numeričke mehanike.

DOPISNI ČLAN

Željko IVEZIĆ rođen je 1965. godine u Sarajevu. Na Fakultetu strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1990. godine strojarstvo, a na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu 1991. godine i fiziku. Doktorat znanosti stekao je iz područja prijenosa zračenja i teorijske infracrvene astronomije na Sveučilištu države Kentucky (*University of Kentucky*) u Lexingtonu 1995. Tijekom poslijedoktorskog studija na Sveučilištu Princeton znanstveni interesi Željka Ivezica pomiču se prema optičkoj astronomiji, primjeni naprednih statističkih metoda te vrlo produktivnom korištenju podataka projekta SDSS (*Sloan Digital Sky Survey*). Željko Ivezic 2004. godine odlazi u Seattle prihvativši docenturu iz astronomije u Zavodu za astronomiju Sveučilišta u Washingtonu (*Department of Astronomy, University of Washington*), jednom od najvećih astronomskih odjela u SAD-u, gdje je 2006. godine promoviran u izvanrednog, a 2008. u redovitog profesora. Znanstvena je produkcija Željka Ivezica impresivna: uz velik broj prvih autorstava, ukupno je 311 recenziranih znanstvenih radova koji su citirani približno 83.000 citata s h-indeksom 128. Kruna znanstvene karijere Željka Ivezica njegov je trenutni rad kao znanstvenog direktora gradnje velikog sinoptičkog istraživačkog teleskopa (*Large Synoptic Survey Telescope – LSST*) koji će tijekom 10 godina rada snimiti cijelo noćno nebo 1.000 puta, pri čemu će se prikupiti nekoliko stotina PB podataka. Projekt uključuje oko četrdeset sveučilišta, laboratorija i drugih institucija kao što su *Google* i *New York Hayden Planetarium*. Željko Ivezic jedan je od čelnih ljudi jednog od najvećih svjetskih infrastrukturnih projekata iz astrofizike, njegova je znanstvena produkcija po svim kvantitativnim pokazateljima impresivna, a tijekom svoje cjelokupne znanstvene karijere u inozemstvu konstantno održava aktivnu znanstvenu suradnju s Hrvatskom.

DOPISNI ČLAN

Smiljan RADIĆ CLARKE najznačajniji je čileanski, a u svjetskim razmjerima najpoznatiji

latinskoamerički arhitekt. Rođen je u Santiagu 1965. godine u imigracijskoj obitelji hrvatskih korijena (djed mu je 1919. godine s Brača otišao u Čile). Diplomirao je 1989. godine na Papinskom katoličkom sveučilištu u Čileu (*Pontificia Universidad Catolica de Chile*), a usavršavanje je nastavio na Sveučilišnom institutu za arhitekturu u Veneciji (*Istituto Universitario di Architettura di Venezia*) u Italiji.

Osim u Čileu, građevine su mu izvedene u Japanu, Austriji i Ujedinjenom Kraljevstvu, a 2020. i u Hrvatskoj. Pobijedio je na brojnim međunarodnim arhitektonskim natječajima. Sudjelovao je na međunarodnim izložbama u

Tokiju (2010., 2016.), Hiroshimi (2012.), Veneciji (2010., 2018.), Zagrebu (2015.), New Yorku (2018.). Arhiv njegova projekta za *House for the Poem of the Right Angle* dio je stalne kolekcije Odjela za arhitekturu i dizajn u Muzeju moderne umjetnosti MoMa (*Museum of Modern Art – MoMa*) u New Yorku. Na poziv posebnog ocjenjivačkog suda izveo je 2014. godine *Serpentine Gallery Pavilion* u Londonu, koji je ocijenjen kao „najneobičnija struktura koju je Kengsinton Gardens do tada vidio“.

Za svoje projekte i izvedbe dobio je brojne nagrade i priznanja – Udruženje arhitekata Čilea izabralo ga je za najboljeg arhitekta ispod 35 godina (2001.); primio je nagradu *Architectural Record's Design Vanguard Award* (2008.); imenovan je počasnim članom Američkog instituta arhitekata (*The American Institute of Architects*) u SAD-u (2009.); dobitnik je nagrada *Best Career Award* (2013.) i *Best Chilean Building Award* (*Universidad Mayor de Chile*, 2015.); Nagrade *Oris* (Hrvatska, 2015.) te nagrade *Arnold W. Brunner Memorial Prize* (*The American Academy of Arts and Letters*, New Yorku, 2018.); postao je *Designer of the Year* na MADE-u (Sao Paulo, Brazil, 2019.); dobitnik je nagrade *Antonino Attolini Lack Award* (*Univesidad de Anahuac*, Mexico, 2019.).

Arhitektonska osobnost Smiljana Radića, unatoč njegovoj svjetskoj popularnosti, daleko je od obilježja suvremene arhitektonske zvijezde, jednako kao što se njegova arhitektura programatski odmiče od prevladavajuće trendovske spektakularnosti. U doživljaju njegove arhitekture često je presudno iskustvo koje se ostvaruje nematerijalnim graditeljskim supstancijama: mirisima, zvukovima, svjetlošću i opipom. Na tom tragu arhitektura Smiljana Radića Clarkea predstavlja doprinos istraživanju onih rubnih stanja arhitektonskih ambijenata koja se mogu propitkivati samo kroz uporno istraživanje, često na granici eksperimenta.

Arhitektonski doprinos Smiljana Radića na globalnoj razini doživljava se kao nova paradigma avangarde, a on sam, kao osebjuni i svestrani arhitekt-umjetnik, svrstava se među nezaobilazne osobnosti na svjetskoj arhitektonskoj sceni.

DOPISNI ČLAN

Kristijan RAMADAN svojom opsežnom znanstvenom i stručnom djelatnošću priskrbio

si je svjetski prepoznatljiv ugled u međunarodnoj znanstvenoj zajednici. Rezultati njegova znanstvenog rada omogućili su mu da se, preko patologije kao njegove temeljne stručne i znanstvene discipline, radeći kao istraživač u međunarodnim znanstvenim timovima, dokaže da je vrhunski znanstvenik sposoban realizirati vlastite istraživačke zamisli na području biokemije i molekularne biologije. To ga je, nakon specijalizacije u Švicarskom saveznom tehnološkom institutu (*Swiss Federal Institute of Technology; Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich, ETH*) dovelo na poziciju redovitoga profesora Molekularne medicine i

Onkologije u Zavodu za onkologiju, pri Odjelu za medicinske znanosti, Sveučilišta u Oxfordu u Ujedinjenom Kraljevstvu (*Department of Oncology, Medical Sciences Division, University of Oxford, UK*), gdje je sada voditelj istraživačkog laboratorija za oštećenje i oporavak DNK. Odlikuje se proučavanjem osnovnih mehanizama obrane ljudskih stanica od oštećenja DNK uzrokovanih vlastitim metabolizmom, kemoterapijom i radijacijskom terapijom. Sa suradnicima je otkrio gen čije mutacije dovode do karcinoma jetara u ljudi, otkrio je stanični proces degradacije kromatinskih proteina koji je neizostavan za stabilnost i oporavak ljudskog genoma, zatim mehanizme oporavka oštećenog DNK, a posebno je značajno njegovo otkriće nove bolesti čovjeka (*Ruijs-Aalfs Syndrome*) uzrokovane mutacijom na genu *SPRTN* (Spartan). Na osnovi njegovih istraživanja Oksfordsko sveučilište patentiralo je prvi biomarker za predikciju terapije metastatskog karcinoma debeloga crijeva. Rezultate svojih istraživanja objavljuje u prestižnim svjetskim znanstvenim časopisima s visokim IF poput *Nature* i *Nature Review Molecular Cell Biology*. Održao je brojna pozvana predavanja u različitim znanstvenim institucijama diljem svijeta i na međunarodnim skupovima. Recenzent je desetak najprestižnijih časopisa iz područja biomedicinskih znanosti. Voditelj je petnaestak međunarodnih znanstvenih projekata.

DOPISNI ČLAN

Jadranka SKORIN-KAPOV rođena je 1955. u Puli. Diplomirala je primijenjenu

matematiku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, a 1984. godine doktorirala je s temom iz operacijskih istraživanja na Sveučilištu Britanske Kolumbije (*University of British Columbia*) u Kanadi. Godine 2007. doktorirala je s temom iz filozofije, a 2014. i s temom iz filmske umjetnosti na državnom njujorškom Sveučilištu *Stony Brook (Stony Brook University)* u SAD-u. Zaposlena je i od 1998. godine redoviti je profesor na Sveučilištu *Stony Brook*. Godine 2015. izabrana je za pročelnicu Odjela za menadžment (*Head of Management*), te je osnovala i vodi *Center for Integration of Business Education & Humanities*.

S tri doktorata u tri različite struke i s međunarodno priznatim radovima u sve tri struke Jadranka Skorin-

Kapov ima renesansan pristup znanosti. Objavila je četiri znanstvene knjige iz područja društvenih znanosti i 70-ak radova iz područja operacijskih istraživanja. Sudjelovala je na više od 60 znanstvenih konferencija, često kao pozvani predavač. Neovisno o znanstvenom radu piše i poeziju, pa je godine 1995. objavila knjigu poezije na čakavskom dijalektu.

Za znanstveni rad godine 2016. dobila je prestižnu nagradu *The State University of New York (SUNY) Chancellor's Award for Excellence in Scholarship and Creative Activities*. Godine 2017. dobila je nagradu *The Ideas Worth Teaching Award* američkog Aspen Instituta, te je magazin *Quartz at Work* proglasio njezin kolegij među 20 najboljih poslovnih kolegija na svijetu.

U domeni humanističkih znanosti njezin je rad doživio izuzetnu reputaciju te je pozvana kao ekspert-sugovornik u popularnoj američkoj televizijskoj seriji *National Geographic, StarTalk*. U području operacijskih istraživanja, Skorin-Kapov dobitnica je pet projekata od prestižne američke zaklade za znanost *National Sciences Foundation*.

Njezin doprinos znanosti u Hrvatskoj očituje se na više načina: u članstvu u *Hrvatskom društvu za operacijska istraživanja (HDOI)* od osnutka 1992. godine, članstvu u uređivačkim odborima hrvatskih časopisa te organizaciji i predavanjima na mnogobrojnim konferencijama u Hrvatskoj.

U društvenim znanostima Skorin-Kapov analizira estetsko doživljavanje te profesionalnu i poslovnu etiku važnu s obzirom na utjecaj novih tehnoloških ostvarenja na pojedinca i na društvo u cjelini. U području analitike i operacijskih istraživanja njezin rad uključuje rješavanje optimizacijskih problema uvjetovanih društvenim i poslovnim okolnostima.

DOPISNI ČLAN

Zrinka STAHULJAK rođena je u Zagrebu, gdje je završila Klasičnu gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu upisala se 1987. godine na studij engleskoga jezika i književnosti te studij francuskoga jezika i književnosti. Taj je izbor i usmjerio njezin kasniji put. Nakon njenog angažmana u domovinskom ratu kao tumač i prevoditelj na ratnim linijama, najprije kao dragovoljka za Croatian Liaison Office, a onda kraće vrijeme kao zaposlenica nove hrvatske Vlade, diplomirala je na Filozofskom fakultetu početkom 1993. Na ljeto 1993. otišla je na magistarski studij iz francuskog na Sveučilište države Kansas. Dvije godine kasnije započela je doktorat iz srednjovjekovne francuske književnosti na Sveučilištu Emory (Emory University) u Atlanti. Na tom su joj studiju osobito dobro došli znanje latinskog i starofrancuskog te romanske filologije sa zagrebačkoga studija. Doktorirala je 2000. i odmah se zaposlila. Ujesen 2001. započela je predavati na Sveučilištu u Bostonu (Boston University), a 2005. godine zaposlila se na prestižnom (među prvih 10 sveučilišta na svijetu) Sveučilištu države Kalifornije (University of California – UCLA) u Los Angelesu, gdje od 2013. djeluje kao redoviti profesor usporedno na Department of French and Francophone Studies i na Department of Comparative Literature Kalifornijskoga sveučilišta u Los Angelesu (UCLA). Od srpnja 2019. direktorica je Center for Medieval and Renaissance Studies (CMRS) na UCLA, a također i izdavač (Series Editor) niza *Anamnèses: Médiéval/Contemporain* (Éditions Macula, Paris). Glavninu svojih istraživanja posvetila je analizi starofrancuskih i drugih srednjovjekovnih književnih i neknjiževnih tekstova ne samo sa stajališta povijesti književnosti nego i polazeći od onoga što nam ti tekstovi mogu reći o srednjovjekovnom društvu, njegovu ustroju, normama i funkcioniranju te polazeći od toga kako su se pojedine srednjovjekovne pojave odražavale u potonjim razdobljima i eventualno utjecale na društveni razvitak. Srednjovjekovnim tekstovima često je nužno morala pristupiti interdisciplinarno pa je surađivala sa stručnjacima za povijest, povijest umjetnosti, medicinu, sociologiju i sl. Osim znanstvenih studija u uglednim filološkim časopisima i zbornicima te niza stručnih radova, objavila je pet knjiga (*Bloodless Genealogies of the Middle Ages*,...2005; *Thinking through Chrétien de Troyes*,.../u suautorstvu/ 2011; *Pornographic Archaeology*,...2013/prevedena i na francuski 2018/; *Médiéval contemporain: Pour une littérature connectée*, 2020/; na temelju istraživanja srednjovjekovnih rukopisa u suautorstvu objavila je *The Adventures of Gillion de Trazegnies*,...2015.), a njena šesta knjiga, koja je već otiskana, bit će objavljena u rujnu 2021 (*Les Fixeurs au Moyen Âge: Histoire et littérature connectées*, Éditions du Seuil, Paris). Priredila je za izdavanje dvije knjige drugih autora. Surađivala je i s Muzejom J. Paul Getty (J. Paul Getty Museum) u Los Angelesu. U lipnju 2018. kao gostujući profesor održala je ciklus predavanja *Les Fixeurs au Moyen Âge* na Collège de France. Dobila je više stipendija za znanstveno usavršavanje (vrlo prestižna Guggenheim stipendija, 2016; Fulbright, 2013; Institute for Advanced Study, Princeton, 2005. – 2006.), a redovito je pozivana kao gostujući profesor na ugledna sveučilišta u Europi i u Americi (Chaire des Amériques, Université Rennes 2, Francuska, 2016; International Visiting Fellow, Warwick University, Velika Britanija, 2019; Profesor, University of Iceland-Reykjavik, Island,

2020, odgođeno na 2022). Sudjelovala je na brojnim drugim projektima u Europi, napr. kao suvoditeljica projekta GLOHUM – Global Humanisms, 300-1600, zajedno s prof. dr. Miljenkom Jurkovićem, unutar Programa znanstvene suradnje s hrvatskim znanstvenicima u dijaspori.

ČLAN SURADNIK

I. RAZRED ZA DRUŠTVENE ZNANOSTI

Hrvoje PETRIĆ, povjesničar i geograf, rođen 1972. godine u Koprivnici, redoviti je profesor povijesti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, dosadašnji potpredsjednik Svjetske federacije ekohistoričara i glavni urednik jednog od prvih europskih ekohistoričkih časopisa *Ekonomska i Ekohistorija*.

U opsežnom opusu njegova znanstvenog stvaralaštva dominira uvođenje i razvoj ekohistorije u Hrvatskoj i jugoistočnoj Europi. Do sada je objavio četiri samostalne knjige, 16 knjiga u koautorstvu, 5 uredničkih knjiga, 27 poglavlja u knjigama te više od sto znanstvenih radova u hrvatskoj i inozemnoj periodici. Sudjelovao je na više od 90 znanstvenih skupova razvijajući plodonosnu međunarodnu suradnju, osobito s

europskim zemljama i SAD-om.

Vrlo je aktivan na području popularizacije znanosti, te je objavio nekoliko stotina informativnih članaka, 21 udžbenik iz povijesti za osnovne i srednje škole, šest metodičkih priručnika za nastavu, dvije povijesne čitanke i drugo.

ČLAN SURADNIK

I. RAZRED ZA DRUŠTVENE ZNANOSTI

Martina BASARAC SERTIĆ rođena je 1985. u Karlovcu. Dr. sc. Basarac Sertić viša je

znanstvena suradnica na Odsjeku za ekonomska istraživanja Razreda za društvene znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Diplomirala je 2007. godine, a 2009. završila je specijalistički poslijediplomski studij Statističke metode za ekonomske analize i prognoziranje. Doktorirala je 2012. godine na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Objavila je 35 znanstvenih i stručnih članaka, od kojih dvije autorske knjige. Glavni istraživački interesi vezani su joj uz područja makroekonomije, sektorske konkurentnosti i ekonomskog modeliranja. Kao vanjska suradnica sudjelovala je u izvođenju nastave na kolegijima Gospodarstvo Hrvatske, Ekonomska politika i Ekonomika obrazovanja na Katedri za makroekonomiju i gospodarski razvoj i kolegija Statistika na Katedri za statistiku. Od 2018. godine u znanstveno-

nastavnom zvanju naslovne docentice samostalno izvodi kolegij Održivi razvoj i prirodni resursi te je mentorica brojnih diplomskih i seminarskih radova. Članica je nekoliko organizacijskih i uređivačkih odbora domaćih i međunarodnih znanstvenih konferencija.

ČLAN SURADNIK

II. RAZRED ZA MATEMATIČKE, FIZIČKE I KEMIJSKE ZNANOSTI

Nikola BASARIĆ rođen je 1975. godine u Zagrebu. Diplomirao je na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije i doktorirao 2002. godine na Sveučilištu u Zagrebu iz područja sintetske organske kemije i fotokemije. Od 2004. godine zaposlen je na Institutu *Ruđer Bošković*, gdje je 2013. izabran u zvanje znanstvenog savjetnika. Godine 2015. postaje voditeljem Laboratorija za sintetsku organsku kemiju pri Odjelu za organsku kemiju i biokemiju IRB-a. Više puta boravi na usavršavanju u inozemstvu kao poslijedoktorand i gostujući znanstvenik, i to u Zavodu za kemiju Sveučilišta Victoria u Britanskoj Kolumbiji u Kanadi (*Department of Chemistry, University of Victoria*), na Sveučilištu u Kölnu, na Sveučilištu Lanzhou u Kini i u Središnjem istraživačkom institutu za sol i kemikalije iz mora (*Central Salt and Marine Chemicals Research Institute*) u Bhavnagaru u Indiji. Znanstveni je

interes dr. sc. Nikole Basarića sintetska organska kemija, posebno organska fotokemija i supramolekulska kemija s potencijalnom primjenom u biološkim sustavima. Do sada je objavio 91 znanstveni rad. Znanstveni odjek njegovih istraživanja ogleda se u njihovoj visokoj citiranosti (1.819 citata *WoS, Core Collection*, h-indeks 22) i 23 pozvana predavanja na znanstvenim konferencijama i institucijama u Europi, Kanadi, Kini i Indiji. Dobitnik je više nagrada za znanstveni rad: Državne godišnje nagrade za znanstvene novake u području prirodnih znanosti, 2004.; Nagrade Hrvatskog kemijskog društva *Vladimir Prelog* 2004., Nagrade Hrvatskog kemijskog društva *Leopold Ružička* 2008. Dr. sc. Nikola Basarić izuzetno je uspješan mladi znanstvenik (44 g.) koji je na temelju svojih znanstvenih rezultata u području eksperimentalne organske fotokemije već sada prepoznat na nacionalnoj i međunarodnoj razini i jedan je od najuspješnijih hrvatskih znanstvenika kemičara mlađe generacije.

ČLAN SURADNIK

II. RAZRED ZA MATEMATIČKE, FIZIČKE I KEMIJSKE ZNANOSTI

Marijana ĐAKOVIĆ, rođena 1972., doktorirala je na Kemijskom odsjeku

Prirodoslovno-matematičkoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je zaposlena od 1997. Ostvarila je iznimno značajne međunarodno prepoznatljive znanstvene rezultate. Vodi domaće i međunarodne projekte. Njezin su znanstveni interes kristalografija, kristalokemija i koordinacijska kemija. Objavila je 54 znanstvena rada u časopisima navedenim u bazama *Current Contents*, *Web of Science* i *Scopus*: 19 radova u časopisima prve, a 20 radova u časopisima druge vrijednosne skupine. Održala je 58 usmenih i 50 posterskih priopćenja te 9 pozvanih predavanja na međunarodnim skupovima. Potpredsjednica je Europske kristalografske zajednice (EKZ). Bila je

tajnica Sekcije EKZ za molekulsku strukturu i kemijska svojstva te Sekcije EKZ za edukaciju. Tajnica je Odbora Znanstvenoga vijeća za kristalografiju HAZU. Članica je Američkoga kemijskog društva i Kraljevskoga kemijskog društva te Američke kristalografske zajednice. Bila je dopredsjednica Odbora za pripremu 29. *Europskoga kristalografskog skupa* (Rovinj, 2015.), članica Programskog odbora nekoliko *europskih kristalografskih skupova*, predsjednica Znanstvenog odbora 25. *Hrvatskog skupa kemičara i kemijskih inženjera*, članica Savjetodavnog odbora *Međunarodnih simpozija o vodikovoj vezi*. Obnaša počasnu dužnost članice Programskog odbora *Kongresa Međunarodne unije za kristalografiju*. Predsjednica je Odbora za pripremu 28. *hrvatsko-slovenskoga kristalografskog sastanka*.

ČLAN SURADNIK

III. RAZRED ZA PRIRODNE ZNANOSTI

Iva TOLIĆ rođena je 1974. godine u Zagrebu. Diplomirala je molekularnu biologiju i doktorirala u području prirodnih znanosti, polje biologija na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Usavršavala se u SAD-u, Danskoj i Italiji, te vodila znanstveno-istraživačku grupu na Institutu Max Planck u Njemačkoj od 2004. do 2014. godine, nakog čega se zaposlila na Institutu Ruđer Bošković gdje danas radi kao znanstvena savjetnica u trajnom zvanju.

U svojim interdisciplinarnim istraživanjima biofizike stanične diobe kombinira molekularnu staničnu biologiju i genetiku s najmodernijim tehnikama mikroskopije uključujući optičke manipulacije kao što su laserske škare, te metodama matematike, fizike i računarstva. Otkrila je novu strukturu u diobenom vretenu nazvanu prenosnim vlaknima, koja su važna za razdvajanje kromosoma u

stanice kćeri, a time što se protežu u obliku lijeve zavojnice čine vreteno kiralnim.

Autorica je 89 znanstvenih radova koji su citirani oko 3800 puta. Održala je više od 120 pozvanih predavanja u više od 15 različitih zemalja, a pod njezinim je mentorstvom doktoriralo 10 doktorskih studenata.

Članica je Europske organizacije za molekularnu biologiju (EMBO) i dobitnica nagrade Ignaz L. Lieben Austrijske akademije znanosti, Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića, Državne nagrade za znanost i mnogih drugih priznanja. Nositeljica je brojnih znanstvenih projekata, među kojima se ističu najprestižniji projekti Europskog istraživačkog vijeća (ERC) Consolidator i Synergy, poznati kao "Znanstveni Oskari".

ČLAN SURADNIK

IV. RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

Hrvoje GAŠPAROVIĆ, rođen 1973. godine, specijalist je kirurgije i kardijalne kirurgije te izvanredni profesor Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Osim u KBC-u Zagreb, važan dio edukacije iz kardijalne kirurgije obavio je u *Brigham and Women's Hospital* u Bostonu u SAD.

Zaposlen je u Klinici za kardijalnu kirurgiju KBC-a Zagreb i ondje obnaša funkciju pročelnika Zavoda za kardijalnu kirurgiju odraslih. Jedan je od vodećih kardijalnih kirurga u Hrvatskoj, o čemu svjedoči i činjenica da djeluje i kao predsjednik Hrvatskoga društva za kardijalnu kirurgiju Hrvatskoga liječničkog zbora, kao i da je voditelj specijalističkoga poslijediplomskoga studija iz kardiorakalne kirurgije na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Do sada je objavio 93 rada *in extenso* u međunarodno indeksiranim znanstveno-stručnim časopisima, od kojih je 80 indeksirano u bazi *Current Contents*. Ukupan broj njegovih citata iznosi 972 prema *Google Scholaru*, prema *Scopusu* 713, a prema *Web of Knowledge* 672. H-indeks, ovisno o bazama podataka, iznosi 14 – 17.

ČLAN SURADNIK

IV. RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

Mislav VRSALOVIĆ – Uže područje njegova znanstvenog i stručnog interesa jest kardiologija angiologija. Prof. Vrsalović objavio je ukupno 82 rada, od čega 36 znanstvenih radova (najveći čimbenik odjeka 23,239). U 20 radova bio je prvi autor.

U okviru Zavoda za bolesti krvnih žila Klinike za bolesti srca i krvnih žila KBC-a *Sestre milosrdnice* prof. Vrsalović je 2010. godine ustrojio prvi nacionalni Registar bolesnika sa simptomatskom perifernom arterijskom bolesti u Republici Hrvatskoj. Bio je voditelj šest uzastopnih projekata Sveučilišta u Zagrebu iz područja kardiovaskularne medicine.

Prof. Vrsalović član je nukleusa Radne skupine za periferne vaskularne bolesti Europskog kardiološkog društva i član Američkog društva za vaskularnu medicinu i Europskog društva za hipertenziju. Organizator je međunarodnih znanstvenih simpozija iz područja vaskularne medicine *Hrvatski vaskularni dan (CROVASCULAR)* u organizaciji Razreda za medicinske znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Dobitnik je Nagrade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za 2018. godinu.

ČLAN SURADNIK

IV. RAZRED ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

Ljubo BARBIĆ diplomirao je na Veterinarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1999., a doktorirao 2007. godine. Trenutno je redoviti profesor u Zavodu za mikrobiologiju i zarazne bolesti s klinikom Veterinarskog fakulteta u Zagrebu. Njegova istraživanja usmjerena su na područje infektologije i epidemiologije s posebnim naglaskom na emergentne i reemergentne virusne bolesti i zoonoze. Ističe se uspostavom preventivnih programa nadzora širenja zoonoza te implementacijom pristupa „Jedno zdravlje“ u javnom zdravstvu. Velik dio njegovih istraživanja odnosi se na flavivirusne infekcije, osobito na epidemiološke aspekte infekcije uzrokovane virusom Zapadnog Nila, virusom Usutu te na epidemiologiju krpeljnog encefalitisa. Na osnovi rezultata njegovih istraživanja proširenosti virusa Zapadnog Nila uspostavljen je program nadzora te emergentne zoonoze u Hrvatskoj. Značajan je i njegov doprinos istraživanjima epidemiologije influence u životinja, kao i herpesvirusnih zaraza. Osnivač je Laboratorija za arterivirusne zaraze životinja, koji je pod njegovim vodstvom postao nacionalni referentni i ovlaštenu laboratorij za više virusnih zaraznih bolesti. Bio je voditelj ili suradnik na većem broju nacionalnih i međunarodnih znanstvenih projekata. Objavio je brojne publikacije u uglednim međunarodnim časopisima. Dobitnik je Nagrade Akademije medicinskih znanosti Hrvatske *Borislav Nakić* za najbolji znanstveni rad mladog autora u području biomedicinskih znanosti 2010. godine. Redoviti je član Akademije medicinskih znanosti Hrvatske.

ČLAN SURADNIK

VII. RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

Gordana BAKIĆ rođena je 1972. godine u Zagrebu. Diplomirala je 2001. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, a magistrirala 2011. na smjeru slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani. Od 2012. godine docentica je na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu.

Od 2000. godine priredila je 25 samostalnih izložbi među kojima su najznačajnije dvije posljednje – izložba *Obnavljanje*, koja je 2017. održana u Galeriji Studentskog centra u Zagrebu i za koju je 2018. godine dobila Nagradu Hrvatskog društva likovnih umjetnika, te izložba *Trenutni prostori*, održana 2019. u Gliptoteci HAZU. Od 1993. godine sudjelovala je na tridesetak većih skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu.

Gordana Bakić hrvatska je slikarica srednje generacije plodne izlagačke karijere, koja je započela sredinom 1990-ih godina. Slikarica je kvalitetnog i promišljenog suvremenog slikarstva i pristupa slici. Ona je umjetnica u svojem prvom sjemenu likovnih spoznaja koje su sazrijevale tijekom vremena u svojem prirodnom likovnom rastu. Njezin tankočutni talenat razgranao se u individualnu likovnu krošnju, u jednu od najtalentiranijih, najinteresantnijih i najuvjerljivijih dionica mlađe hrvatske likovne scene.

ČLAN SURADNIK

VIII. RAZRED ZA GLAZBENU UMJETNOST I MUZIKOLOGIJU

Krešimir SELETKOVIĆ, rođen 1974. u Slavonskom Brodu, diplomirao je kompoziciju na

Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Davorina Kempfa. Usavršavao se na ljetnim tečajevima u Austriji, Poljskoj, Njemačkoj, Mađarskoj i Hrvatskoj. Zaposlen je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u zvanju redovitog profesora, a 2013. – 2019. prodekan je za nastavu. U razdoblju 2003. – 2012. bio je urednik edicije *Ars Croatica* Hrvatskog društva skladatelja, a 2012. – 2018. umjetnički ravnatelj *Muzičkog biennala* u Zagrebu. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, nagradā *Boris Papandopulo*, *Stjepan Šulek*, *Josip Štolcer Slavenski* i dr. Njegov balet *Air*, praizveden na *Biennalu* 2011., dobio je Nagradu hrvatskog glumišta. Višestruki je dobitnik Nagrade *Porin*. Autor je pedesetak orkestralnih, komornih, vokalnih i

elektroničkih skladbi koje su izvođene diljem svijeta (Austrija, Italija, Rusija, Litva, Slovačka, Kanada, Kina i dr.), u kojima propituje mnoge postulate suvremenih glazbenih strujanja ne zazirući ni od zasada tradicionalnog glazbenog izričaja. Vrijedi istaknuti njegov interes za didaktičku literaturu (etide i sl. za klavir, violinu i dr.), u kojoj nastoji približiti tekovine suvremene glazbe učenicima glazbenih škola, a taj interes potvrđuju i njegove zapažene glazbe za dječje i lutkarske predstave. Godine 2019. odlikovan je odličjem Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića.

ČLAN SURADNIK

IX. RAZRED ZA TEHNIČKE ZNANOSTI

Hrvoje PANDŽIĆ izvanredni je profesor Fakulteta elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu. Rođen je 1984. godine u Zagrebu, a stupanj doktora znanosti stekao je 2011. Dvogodišnje poslijedoktorsko usavršavanje proveo je na Sveučilištu Washington (*University of Washington, Seattle, SAD*). Istražuje u području elektroenergetike, posebice različite aspekte integracije obnovljivih izvora energije, pri čemu je razvio bogatu suradnju sa stranim i domaćim znanstvenicima. Dobitnik je mnogih nagrada, među kojima se ističu državna Godišnja nagrada znanstvenim novacima 2014. godine, državna Godišnja nagrada za znanost 2018. godine i Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti 2019. godine. Objavio je više od 30 znanstvenih radova u renomiranim svjetskim časopisima te nekoliko desetaka radova na međunarodnim znanstvenim konferencijama i stručnim skupovima. Član je uredništva vodećeg svjetskog časopisa u području elektroenergetike *IEEE Transactions on Power Systems*. Bio je koordinator cjelokupnog projekta *microGRId Positioning – uGRIP* iz programa *H2020 ERANet SmartGridPlus* i voditelj dvaju projekata Hrvatske zaklade za znanost, a sada je voditelj hrvatskog tima na dva projekta iz programa *H2020* te projekta suradnje s hrvatskim znanstvenicima u dijaspori Hrvatske zaklade za znanost. Njegov je znanstveni rad tražen u industriji, tako da je vodio devet stručnih projekata za gospodarstvo.